

Dames en heren.

Als eerste wil ik u hier van harte welkom heten in het gemeentehuis van Diemen. Een speciaal woord van welkom richt ik tot onze internationale gasten en tot de eregasten van vandaag: dhr. Herman Wijffels en mevr. Emma Sham-ba Ayalon.

De heer Wijffels is een internationaal vermaard bankier en politicus; sleutelwoorden in zijn loopbaan zijn duurzaamheid en sociale verantwoordelijkheid. Twee woorden die heel goed passen bij het onderwerp van vandaag. Mevr. Sham-ba Ayalon is al jaren een gewaardeerde relatie van Macadam. Zij slaat bruggen, echte en virtuele, tussen mensen en gemeenschappen in Israël.

Normaal gesproken is deze plaats een plaats voor politiek debat; soms heftig, soms vriendelijk, maar altijd gericht op het welzijn van de Diemenaren. Ik denk daarom dat deze plaats erg geschikt is voor deze gelegenheid. Wij zullen namelijk ideeën en gedachten uitwisselen, die gericht zijn op het welzijn van een specifieke groep kinderen: kinderen die voor hun contacten met de wereld en voor hun opleiding afhankelijk zijn van de computer.

Ik ben er erg trots op dat onze gemeente gastheer is van zo'n bijzondere conferentie, een internationaal gewaardeerde conferentie over een onderwerp waarvan men algemeen vindt dat het de moeite waard is, maar waarover desalniettemin niet vaak wordt gesproken.

Er is een aantal redenen waarom ik zo trots ben.

Ten eerste is daar het doel van de conferentie. Niemand zal ontkennen dat e-learning en webonderwijs van vitaal belang zijn voor chronisch zieke kinderen en kinderen die langdurig met fysieke beperkingen te maken hebben. Dat is een groep voor wie normaal onderwijs niet – of met grote moeite – beschikbaar is.

Deze conferentie probeert nu juist aandacht te wekken voor de betekenis en invloed van web opleidingen. Kinderen die afhankelijk zijn van

webonderwijs of e-learning hebben ook het recht om hun talent te ontwikkelen, waar dat ook moge liggen. Ik hoop dat we vandaag kunnen praten over manieren om technieken en lesmethodes te verbeteren en ik hoop dat we manieren kunnen ontwikkelen om kinderen in ziekenhuizen, instituten of thuis beter te bereiken.

Macadam heeft in de loop der jaren zo'n honderd kinderen of meer onderwezen. Men zou kunnen zeggen dat dat het beste argument is om continue aandacht aan Macadam's activiteiten te schenken. Het laten zien van deze kinderen is een krachtige manier om de wereld te laten weten welke grote invloed de digitale manier van leren voor deze groep heeft.

Macadam maakt die keuze niet. En ik denk dat ze daar gelijk in hebben. Er is een dunne lijn tussen het gebruik van oprechte beelden en verhalen en de exploitatie van kinderen in soms moeilijke omstandigheden of in een kwetsbare periode in hun leven. Macadam wil niet in de buurt komen van die lijn. Die visie verdient respect.

Maar daarmee ontstaat wel het probleem van geringe aandacht. Deze conferentie is een antwoord op dat probleem: het is een manier om

de aandacht te vestigen op de zinvolle zaak van web educatie, Macdam en de docenten die de opleidingen verschaffen. Ik ben blij dat het licht vandaag ook op die laatste groep valt.

Ik denk dat het ontwikkelen van talent een belangrijk sociaal vraagstuk is, voor alle groepen in de maatschappij. De meeste mensen redden zichzelf, maar sommige mensen hebben ondersteuning nodig. Studenten met fysieke beperkingen vormen wat dat betreft een groep om in gedachten te houden. Individueel hebben zij ook het recht om hun talent te ontwikkelen en te gebruiken. Op een ander niveau moet een maatschappij of gemeenschap zich ook geen kansen ontzeggen omdat mensen aan het bed zijn gebonden, weinig energie over hebben of moeilijk te bereiken zijn. Ook zij hebben talenten, capaciteiten en prestaties waar onze wereld baat bij kan hebben. Wij zijn het eigenlijk verplicht om ook die talenten aan te spreken.

Dat soort talenten mee helpen ontwikkelen is een bevredigende opdracht en ik ben dan ook trots dat ik ambassadeur kan zijn voor deze conferentie en haar doel. Ik denk in dit verband dat we het belang van het werk dat de docenten verrichten,

hier en elders in de wereld, niet genoeg benadrukt kan worden.

Ik ben, ten tweede, trots dat deze conferentie plaatsvindt in ons dorp en dat Diemen de thuishaven is van Macadam. Diemen lijkt een dorp in de schaduw van Amsterdam. De bewoners zijn bescheiden, ze denken erg positief over het wonen hier, maar hebben weinig oog voor de andere zaken die zich hier afspelen. Een initiatief zoals Macadam is erg belangrijk om Diemenaren te laten zien dat er vele dingen gebeuren die de moeite waard zijn. Zo zijn we hier nu in staat om het licht op Diemen te zetten, omdat we gastheer zijn voor een internationale conferentie over e-learning. Daar wordt een burgemeester ook weer trots van.

Ten derde ben ik trots om een persoonlijke reden. Als je burgemeester bent van een gemeente waar iemand in staat is zoveel mensen, in zoveel landen, voor zo'n lange tijd te mobiliseren dan is dat in zichzelf al reden voor trots. Als je je dan ook nog realiseert dat die persoon zelf gehandicapt is en beperkte energie heeft, dan is dat overweldigend. Ik denk dat het werk van Greet Meesen hele grote waardering verdient. Ik ben er trots op dat ik

daaraan deel mag nemen en haar mag helpen. Greet wil ik in ieder geval feliciteren met het 10-jarig jubileum van Macadam; ik wens haar alle geluk, energie en gezondheid om haar belangrijke werk voort te zetten. Verder wil ik alle docenten, bibliotheekmedewerkers en andere deelnemer feliciteren met het goede werk dat ze de afgelopen tien jaar hebben gedaan.

Ik hoop dat u net zo trots bent als ik en door wilt gaan het werk en de ideeën van Macadam te ondersteunen. Tien jaar is een lange tijd, maar ook weer wel een korte periode. Wij moeten onze inspanningen op het gebied van e-learning, web educatie en talentontwikkeling volhouden. De kinderen waar het om gaat, verdienen onze blijvende aandacht en steun.

Ik wens u een vruchtbare conferentie en –als trotse burgemeester- ook een prettig verblijf in Diemen.

Dank voor uw aandacht.